

Sygn. akt I Co 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Jakubowska

Protokolant: sekr. sądowy Ewa Cieplak

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 roku w Nowym Dworze Mazowieckim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K. (1), D. J. (1)

z udziałem J. S. (1)

o wykonanie zabezpieczenia

postanawia:

1. nałożyć na zobowiązaną J. S. (1) grzywnę w wysokości 400 (czterysta) złotych za to, że wbrew zakazowi orzeczonemu postanowieniem Sądu Rejonowego w N.z dnia 6 października 2014r. w sprawie I C (...) w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia utrudniała uprawnionym K. K. (1) oraz D. J. (1) dostęp do nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) położonej we wsi K., nr księgi wieczystej KW (...) grodując wjazd na tę nieruchomość taśmą oraz stawiając fizyczny opór w poprzez wchodzenie przed wjeżdżające pojazdy, wchodzenie na te pojazdy, z jednoczesną zamianą grzywny na areszt na wypadek niezapłacenia grzywny dobrowolnie w ciągu tygodnia od dnia uprawomocnienia się postanowienia przyjmując, że jeden dzień aresztu odpowiada kwocie 400 (czterystu) złotych.

2. oddalić wniosek w pozostałej części.

Sygn. akt I Co 12/16

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 31 maja 2016 roku

We wniosku z dnia 16 września 2016 roku (data prezentaty) wierzyciele K. K. (1) i D. J. (1) wystąpili z ponownym, wobec wniosku z 11 grudnia 2014 roku, żądaniem nałożenia grzywny na obowiązaną J. S. (1), naruszającą zakaz orzeczony w incydentalnym postępowaniu zabezpieczającym w sprawie I C (...), postanowieniem tutejszego Sądu z 6 października 2014 roku, w związku z ponownym utrudnianiem wierzycielom dostępu do nieruchomości położonej we wsi K., stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy w N.prowadzi księgę wieczystą KW (...), poprzez stawienia fizycznych barier (dołów) oraz fizycznego oporu przed wstępem na nieruchomość. W przypadku niemożności ściągnięcia nałożonej na dłużnika grzywny wierzyciele wnieśli o orzeczenie zamiany grzywny na areszt. Nadto wierzyciele domagali się zabezpieczenia szkody, grożącej wskutek dalszego działania J. S. (1) wbrew ww. obowiązkowi poprzez zobowiązanie obowiążanej do wpłacenia grzywny złożenia w depozycie sądowym kwoty 2500 zł (k. 114- 117).

J. S. (1), reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym (k. 176), wnosila o oddalenie wniosku podnosząc, że w sprawach o ustalenie prawa postanowienia zabezpieczające nie podlegają egzekucji, zaś w

razie niepodzielenia powyższej oceny, o oddalenie w związku z tym, że obowiązana nie utrudniała dostępu na grunt sporny (k. 132- 140).

Postępowanie dotyczące egzekucji obowiązku nałożonego postanowieniem w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, w toku którego wierzyciel może wielokrotnie zgłaszać żądanie nałożenia grzywny, toczy się do czasu jego umorzenia ex lege w trybie art. 823 kpc (tak K. Piasecki w komentarzu do art. 1051 kpc w: "Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do art. 730- 1088. Tom III").

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Uprawnieni K. K. (1) i D. J. (1) są właścicielami nieruchomości położonej w K., składającej się działek o numerach ew. (...) i (...), przy czym część tej ostatniej działki ewidencyjnej to wąski pas gruntu położony między działkami zobowiązanej o numerach (...) i (...), pełniący funkcję drogi dojazdowej do rozszerzającej się nieruchomości uprawnionych (k. 53 – kopia mapy). Obowiązana jest zaś właścicielką kilku sąsiednich działek o nr ew. (...), (...) oraz nr (...),(...) (...), położonych po obu stronach gruntu działki nr (...) używanego jako wspomniana droga dojazdowa do nieruchomości uprawnionych. Uprawnieni i obowiązana do swoich działek dojeżdżają przez działkę nr (...) należącą do D., zaś J. S. (1) ma ograniczone prawo przechodu i przejazdu przez nieruchomość uprawnionych.

Pomiędzy stronami toczą się równoległe dwa spory sądowe, jeden pod sygnaturą I C (...)z powództwa J. S. (1) przeciwko K. K. (1) i D. J. o ochronę naruszonego posiadania oraz drugi pod sygnaturą I C (...) z powództwa uprawnionych przeciwko J. S. (1) o ochronę własności. J. S. (1) cały czas pozostaje w przekonaniu, że opisany wąski pas działki nr (...) użytkowany jako dojazd stanowiący własność uprawnionych powinien należeć do jej działki nr (...), gdyż była pierwszym kupującym i z okazania jej nieruchomości przez sprzedającego podczas zakupu zrozumiała, że ww. sporny pas gruntu leży w granicach nabywanej nieruchomości (ze znania k. 55v, 315). Zobowiązana uważa, że uprawnieni nie mają z tego powodu prawa do spornej części gruntu.

W dniu 6 października 2014 roku tutejszy Sąd wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt I C (...), mocą którego udzielił zabezpieczenia roszczenia powodom K. K. (1) i D. J. (1) poprzez zakazanie pozwanej J. S. (1) utrudniania dostępu do nieruchomości położonej we wsi K. w gminie L., stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) z obrębu (...), dla której Sąd Rejonowy w N.prowadzi księgę wieczystą numer (...), w szczególności poprzez zakazanie pozwanej instalowania fizycznych barier – stawiania pojazdów, bram i ogrodzeń na terenie nieruchomości lub drodze dojazdowej. W dniu 20 listopada 2014 roku postanowienie zostało zaopatrzone w klauzulę wykonalności (k. 25- 27 tytuł zabezpieczenia). Odpis niniejszego postanowienia został doręczony J. S. (1) w dniu 27 października 2014 roku (okoliczność bezsporna).

Postanowieniem z 1 kwietnia 2015 roku tutejszy Sąd w rozpoznawanej sprawie, prowadzonej wówczas pod sygnaturą I Co (...)nałożył na obowiązaną grzywnę w wysokości 400 złotych za działanie wbrew zakazowi orzeczonemu ww. postanowieniem z jednoczesną zamianą grzywny na areszt (k. 57). Postanowienie to, uprawomocniło się z dniem 29 września 2015 roku w wyniku oddalenia zażalenia obowiązanej przez Sąd II instancji (k. 104).

J. S. (1), pozostając nadal w przekonaniu o przysługującym jej prawie własności do spornego pasa działki nr (...), w dniach 20- 24 sierpnia 2015 roku działała wbrew zakazowi wynikającemu z postanowienia z 6 października 2014 roku w sprawie I C (...). W dniu 20 sierpnia 2015 roku K. K. oraz J. J. wraz z najętymi pracownikami P. L. oraz M. G. (1) zamierzali przeprowadzać prace polegające na podwyższeniu nawierzchni gruntu na północnej części swojej działki nr (...), do którego musieli przejechać przez wspomniany, sporny pas gruntu. J. S. (1), przyznając sobie prawo do kontroli legalności robót podejmowanych przez uprawnionych, utrudniała wjazd i przejazd na ww. drogę biegnącą w działce nr (...) poprzez rozciągnięcie taśmy wszczepionej na drogę, stawianie fizycznego oporu własnym ciałem, wkraczanie pod ciągnik kierowany przez P. L., wymachiwanie rękoma, skakanie przed pojazd, wywołujące wrażenie jakby miała się rzucić pod ciągnik. J. S. (1) zwracała się do ww. osób słowami obelżywymi, zmierzając do spowodowania opuszczenia przez nich spornej szlaku przejazdowego (k. 269- 286- transkrypcja protokołu w części obejmującej zeznania świadków M. G. (1), P. L., Z. R., M. R.). Nadto, zupełnie bez powodu obowiązana przebywała wraz z osobami trzecimi, wezwanymi przez nią specjalnie do udziału w zdarzeniu, w okolicach spornego gruntu

i na nim. Zarówno obowiązana, jak i jej znajomi uporczywie filmowali uprawnionych przebywając na spornym gruncie, obowiązana naumyślnie, nie potrafiąc przy tym wskazać racjonalnego powodu takiego zachowania (k. 315- zeznania obowiązanej) podstawiła ławkę w bezpośrednią granicę działki (...) przy spornym pasie gruntu, na której ostentacyjnie przesiadywała z psem lub filmując uprawnionych (k. 118 – nagrania video). Drugiego dnia robót wieczorem obowiązana utrudniała pracownikom uprawnionych swobodny przejazd przez ww. drogę celem opuszczenia działki, w związku z czym została wezwana policja (zeznania świadka P. L., M. G., I. B. oraz uprawnionych k. 311- 314).

Ustaleń faktycznych sąd dokonał w oparciu o zeznania stron oraz opisane powyżej zdjęcia (k.122) i dowód z oględzin nagrania video (k. 118). Sąd oddalił wnioski dowodowe obowiązanej z zeznań świadków oraz z ekspertyzy prywatnej dotyczącej stanu zachowania drzewa dębu i pozostałych 4 drzew (k. k. 253- 253v, 132- 140 w zw. z k. 187), albowiem okoliczności, których wyjaśnieniu miały służyć nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Zgłaszany dowód w postaci ekspertyzy dotyczącej przeglądu przepustu nie miał znaczenia w sprawie, albowiem jak wynikało z materiału dowodowego, dziurę w mostku zasypano bez jego naprawienia i stan ten istnieje do chwili obecnej nie powodując żadnych zniszczeń (k. 314- zeznania obowiązanej).

W ocenie Sądu Rejonowego wniosek był uzasadniony w części dotyczącej nałożenia na zobowiązaną grzywny. Zgodnie z przepisem art. 743 § 1 kpc jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, do wykonania tego postanowienia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym, z tym jednak, że sąd nadaje postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzulę wykonalności z urzędu.

Stosownie do treści art. 1051 § 1 k.p.c. jeżeli dłużnik ma obowiązek zaniechać pewnej czynności lub nie przeszkadzać czynności wierzyciela, sąd, w którego okręgu dłużnik działał wbrew swemu obowiązkowi, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron i stwierdzeniu, że dłużnik działał wbrew obowiązkowi, nałoży na niego grzywnę. Tak samo sąd postąpi w razie dalszego wniosku wierzyciela. Podkreślić należy, że grzywna orzekana na podstawie art. 1051 k.p.c. nie jest karą, lecz środkiem przymusu podejmowanym w celu zmuszenia opornych dłużników do wykonania zapadłych przeciwko nim orzeczeń sądu. Natomiast w myśl art. 1053 § 1 k.p.c. zd. pierwsze, wymierzając grzywnę, sąd orzeknie jednocześnie - na wypadek niezapłacenia - zamianę grzywny na areszt, licząc jeden dzień aresztu od pięćdziesięciu do tysiąca pięciuset złotych grzywny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zważyć należało, że J. S. (1) swoim działaniem ponownie wyczerpała przesłanki do zastosowania grzywny, stosownie do art. 1051 § 1 k.p.c. Nie budzi wątpliwości, że J. S. (1) miała świadomość prawomocności postanowienia z dnia 6 października 2014 roku, zatem od daty powzięcia informacji o wydaniu orzeczenia była związana jego treścią i winna była zaniechać dalszych naruszeń, mając obowiązek podporządkowania się temu orzeczeniu. J. S. (1) jest czynnym adwokatem, w związku z czym posiada szeroką wiedzę prawniczą pozwalającą na jednoznaczne ustalenie granic pomiędzy zachowaniami zgodnymi z orzeczeniem Sądu a zachowaniami naruszającymi nałożone zakazy. Nie powinno podlegać polemice, że ww. zdawała sobie sprawę, że postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia wykonywanemu w drodze egzekucji sąd nadaje z urzędu klauzulę wykonalności, a zobowiązanemu doręcza odpis postanowienia o zabezpieczeniu, aby mógł się dobrowolnie podporządkować treści rozstrzygnięcia. Obowiązku bezwzględnego podporządkowania się prawomocnemu postanowieniu sądu nie znosi nawet błędne przekonanie zobowiązanej o tym, że wraz z uzyskaniem dnia 1 października 2014r. w sprawie I C (...)toczącej się z jej powództwa zabezpieczenia dysponuje skuteczną ochroną przeciwko uprawnionym ani wskazywana przez nią twierdzenia dotyczące kwestionowania legalności robót uprawnionych, ochrony starodrzewia, którego nie dotyczą przeprowadzane prace. Dopóki zabezpieczenie nie zostanie uchylone przez sąd w trybie art. 742 kpc, lub w wyniku uwzględnienia zażalenia, albo nie dojdzie do jego upadku, dopóty J. S. (1) ma obowiązek podporządkować się jego treści, bezwzględnie powstrzymać się od zachowań naumyślnie, z premedytacją ukierunkowanych na łamanie zakazu, nawet jeśli kwestionuje jego zasadność. Badając działania J. S. (1) po doręczeniu postanowienia z dnia 6 października 2014 roku, Sąd doszedł do przekonania, że tamowanie dostępu uprawnionym do działki nr (...) poprzez stawianie fizycznego oporu, rozwieszenia taśmy wszerej wjazdu, próby powstrzymywania przed wjazdem poprzez wkraczanie pod ciągnik oraz wyzywanie uprawnionych i ich pracowników, dręczące filmowanie wykonujących swe prawo K. K. i J. J. i uporczywe nacechowane, dręczeniem

przebywanie na drodze dojazdowej wyczerpało znamiona działania wbrew obowiązkowi zakazu utrudniania dostępu do nieruchomości, nałożonego ww. postanowieniem. Przy ocenie bezprawności zachowania obowiązanej nie można też nie mieć względu na Jej wykształcenie prawnicze oraz pełną świadomość obowiązku przestrzegania prawa, co powoduje, że w odniesieniu do oceny zachowania J. S. powinny mieć zastosowanie wyższe kryteria oceny. Z tych względów wniosek wierzycieli w zakresie nałożenia na J. S. (1) grzywny, podlegał uwzględnieniu w całości (pkt. 1). Natomiast do zamiany kary grzywny na karę aresztu Sąd był zobligowany przez przepis art. 1053 § 1 k.p.c.

W pozostałym zakresie, tj. odnośnie zabezpieczenia szkody, grożącej wnioskodawcom wskutek dalszego działania uczestniczki wbrew nałożonemu obowiązkowi, wniosek podlegał oddaleniu, gdyż niezbędną przesłanką jest wykazanie przez uprawnionego istnienia zagrożenia powstania szkody, czego w żadnym zakresie nie wykazano (pkt. 2).

Kierując się powyższymi motywami, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.